

SLOVENSKI INFORMATIVNI LIST V AVSTRALIJI. SYDNEY, MELBOURNE, ADELAIDE, PERTH, BRISBANE, HOBART. ★ Registered at the G.P.O. Sydney, for transmission by post as a periodical.

MOZAIK

Izvlački iz nenapisanega dnevnika.

PRIVOŠČIL BI RAD vsakemu, da bi mogel vsaj enkrat v življenju občudovati lepoto in mogočnost bazilike sv. Petra v Rimu. Globoko v svojo notranjost bi si vtisnil veličastnost, ki jo je zamislil Vsemogočni, a uporabil in izvedel človek umetnik.

Večini obiskovancev bazilike se godi tako kot se je godilo meni. Zagledal sem od praga prekrasne slike na stranskih oltarjih in si mislil: Kako čudovite oljnate barve! Napravil sem korak bliže, da si jih natančneje ogledam, pa hitro spoznam pomoto. Bili so prekrasni mozaiki, sestavljeni in tisočev in tisočev drobnih kamenčkov najrazličnejših barv. Potrpežljiva umetniškova roka jih je tako dolgo postavljala drugega poleg drugega, da je bila navdihnena zamisel izvedena.

Tudi vesoljstvo si je Vsemogočni zamislil kot mozaik, sestavljen iz milijonov najrazličnejših drobcev. Celo človeštvo je pobarval z belo, rdečo, rumeno, rjavo in črno baryo in ga razdrobil v številne narode, da bi bila slika zemlje čimbolj pestra, čimbolj popolna.

Včasih sem sanjaril: Ako zadenem v loteriji čedno vsoto, začnem izdajati politično-kulturno revijo MOZAIK. Naslovna stran bi predstavljala naš planet z vsemi petimi kontinenti, sestavljen iz toliko različnih barvnih prostorčkov, kolikor je na zemlji narodov. Za slovenski narod bi izbral najbolj dragoceno barvo, zakaj tudi plemenite kovine in dragi kamni so toliko več vredni, kolikor manj jih je.

Kako omejeni so bili in so vsi oni, ki se smatrajo za modrejše od Stvarnika in bi hoteli njegov mozaik spreminjati!

Slovenci smo med onimi, ki so bili nekaterim vedno v napotje in odveč. Zakaj tako, še danes ne razumem. Če bi nas bilo mnogo in bi bili nasilni in nevarni sosedom, če bi si hoteli lastiti njih zemljo in lastnino, bi še nekako razumel. Toda nas je gola peščica in naša edina želja je od vseh časov, da bi mogli svobodno živeti na lastni zemlji, gojiti svoj jezik, svojo vero, svojo kulturo in voditi lastno gospodarstvo. In vendar!

Še celo leta 1918 so nas razkosali med štiri države. Kako je bilo

našemu človeku v tuji državi, si lahko predstavljamo. Mnogim med nami je znano iz lastne skušnje. Toda tudi v takozvani narodni državi ni bilo vse tako kot bi bilo želeli. Našli so se politiki, ki jim ni bilo prav, če je kdo govoril o treh narodih. Hiteli so spreminjati kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev v Jugoslavijo. Slovenija se je na zemljevidih in v uradnih aktih označevala kot Dravska banovina, Slovenci smo postali Jugoslovani. Tako smo uradno izginili iz mednarodnih seznamov in statistik obstoječih narodov.

Posledice čutimo še danes. Odkritosrčno se vprašajmo, koliko nas je odšlo v svet pod označbo: Slovenci! Mislim, da bi jih od vseh desetisočev, ki smo emigrirali, naštel na prste obeh rok. Vse smo bili poprej, samo Slovenci ne. Narodnostne oznake za nas so bile: apolide, stateless, Yugoslav, Venezia Giulia refugee, Triestini, Italian, Austrian . . . In taki smo še do danes ostali, vsaj uradno. In vendar se čutimo v srcih za Slovence in se zavedamo, da smo narod. Narod, ki ga je Bog ustvaril v enem najlepših kotičkov sveta in ga skozi dva tisoča let ohranil v najtežjih okoliščinah. Zavedamo se, da smo narod, ob čigar mejah se srečavajo vse štiri etnične skupine, ki žive v Evropi. Narod, ki je kljub svoji maloštevilnosti ogromno prispeval k splošni kulturi, umetnosti in znanosti, pa čeprav dostikrat na račun in v dobro tujih narodov.

Slovenskemu človeku v tujini je prijetno pri srcu, ko vidi, da se naše ljudstvo prebujajo in čuti potrebo po slovenstvu. Vsa čast onim, ki niso izgubili vere in zaupanja v našega preprostega človeka in mu posvečajo svoje moči in sposobnosti tudi sedaj, ko je naš narod rastresen po skoraj vsem svetu. Kako z veseljem sprejemam in pozdravljam vsako novico o ustanovitvi vsakega novega slovenskega društva! Iskreno mu želim uspeha in božjega blagoslova. Samo z našim lastnim delom, pogumom in ponosom, se bomo mogli uveljaviti, da nas bodo tudi drugi spoznali in upoštevali kot Slovence. Ponosni moramo biti na tako dejavnost, kot jo kaže Slovenska Kulturna Akcija v Argentini, ki brez uradnih podpor

vrši kulturno poslanstvo in goji lepoto slovenske besede v tujini. Dolžnost nas vseh je, da pri tem sodelujemo, če ne drugače, pa z naročanjem slovenskih knjig. Če sami ne bomo dvigali prapora slovenstva kvikku, ne pričakujmo, da ga bo kdo drug dvigal za nas.

Ko sem bil po vojni v Rimu na nekem mednarodnem kongresu, sem čul najlepši kompliment na račun našega majhnega naroda. Napravil ga je neki ameriški diplomat. Predstavljalni smo se drug drugemu ne samo z imeni, ampak tudi po narodnostih. Ko smo prišli na vrsto Slovenci, nam je smeje se dejal: Zdi se mi, da vi Slovenci vodite zelo dobro propagando. Povsod ste zraven, kot bi bili eden največjih evropskih narodov, pa sami trdite, da vas ni več kot poldrug milijon. Kamorkoli sem prišel na svojih potovanjih po svetu, povsod sem naletel na Slovence in čisto na odgovornih

položajih. Človek dobi vtis, da vas je najmanj 40 milijonov in da se namenoma delate tako majhne.

Naj bi veljalo to tudi o nas v Avstraliji!—R. R. NSW.

GORENJSKA

*Včasih nad ravnino savsko
hud vihar se razdivja.*

*Prvi se nam iz viharja
sončni Sveti Jošt smehlja.*

*Smej se, smej se, Sveti Jošt nam
v težkega življenja dni.
Naj vihar meglo razganja,
sonce v dušah vžigaj ti!*

*Sonce in ljubezen vroča
do teh zdravih rodni tal!
Božji srd naj ga zadene,
kdor bi se jih stramoval.*

Poslal MIHA BRKOVEC.

IZJAVA O BARAGOVEM DOMU

ODBOR NA NOVO ustanovljenega Slovenskega društva je podpisnemu zatrdil, da večina ljudi ni zadovoljna z uredbo glede Baragovega Doma, kot je bila zamišljena. Zato je odbor izrazil namero, do se društvo inkorporira in potem korporacija sama kupi Dom, seveda na slovensko ime.

Podpisani je vzel izjavo na znanje in jo odobril. Saj je do prvotne uredbe prišlo le zato, ker pri tedanjem stanju drugače ni bilo mogoče. Slovensko Društvo je bilo takrat še daleč za gorami. Večina Slovencev je pa bila prepričana, da je ustanovitev Doma semogoča. Hvala Bogu, ko je narod videl, la smo kljub vsemu Dom ustanovili, je svoje mnenje spremenil.

Da se Slovenskemu društvu omogoči lepa namera in da čas za zbiranje denarja, je podpisani še pred 1. februarjem (takrat je bilo treba položiti „deposit“ kot veste) napravil dogovor s cerkvenimi oblastmi v tem smislu, da je za sedaj hiša vzeta samo v najem in sicer za eno leto. To se bo pa zelo verjetno dalo podaljšati. Medtem pa Dom deluje prav tako kot bi

bil že kupljen. Slovensko društvo ima vso možnost, da se poslužuje Doma po točkah, ki so bile objavljene v prejšnji številki MISLI, obenem pa zbira denar za nakup hiše na svoje ime.

Ker je zdaj napravljena ta sprememba, bo odslej pobiralo prispevke za Dom, darove in posojila, Slovensko društvo in ne več patra. To velja od dne, ko bo pričujoča številka MISLI v rokah naročnikov. Prav tako bo odslej društvo vodilo zabave v Paddington Town Hall dvorani in spravljalo dohodke v svojo blagajno za nakup Doma.

Podpisani želi Slovenskemu društvu veliko uspeha. Bog daj, da bi svojo namero izvedlo v najkrajšem času. Ker ima društvo z Domom iste cilje kot sva jih imela patra, priporočam namero Slovenskega društva v blagohotno naklonjenost vsem Slovincem v Avstraliji, posebno onim v N.S.W. Dosedanjim dobrotnikom Baragovega Doma, ki so ali z delom ali denarnimi prispevki pomagali postaviti Dom na noge, pa prav iskren BOG PLAČAJ. — P. Bernard Ambrožič.

„CITIZENSHIP CONVENTION 1957“

To poročilo je napisal za MISLI Milivoj Lajovic, ki se je udeležil konvencije kot delegat v imenu sydneyske organizacije "Good Neighbour Council." Stejemi si v cast, da smo imeli v Canberri zastopnika Slovencev.

DNE 22. JANUARJA je minister za imigracijo, g. Townley, odprl v Canberri osmo zborovanje o državljanstvu. To zborovanje se vrši vsako leto približno ob dnevu, ko (26. jan.) slavimo avstralski praznik „Australia Day.“

Na to zborovanje pride približno 200 zastopnikov, ki predstavljajo vsa društva in organizacije širom po Avstraliji. Na ta način dobi federalna vlada mnenja in kritiko vseh slojev o svoji imigracijski politiki. Do besede pridejo cerkve, dobrodelne organizacije, delavske unije, združenja delodajalcev, politične stranke — z eno besedo; vsi tisti, ki se zanimajo za vprašanje naseljevanja v Avstraliji.

Na prvem takem zborovanju leta 1950 so ustanovili društvo, ki se imenuje Good Neighbour Council in ima namen pomagati vsem imigrantom, da se prilagadijo novemu okolju. Danes je ta organizacija razširjena po vsej Avstraliji. V njej so zastopane vse narodnosti. V otvoritvenem govoru je minister Townley med drugim izjavil:

„V desetih letih, odkar se je izkrcal prvi nov naseljenec od povojnega milijona, se je slika Avstralije popolnoma spremenila. Proizvodnja jekla se je zvišala za več kot 100%, cementa za 75% in bakra za celih 200%. Nastale so ogromne industrije, ki ne bi mogle nikoli nastati brez sodelovanja imigrantov. Naša življenjska raven se je močno dvignila, vendar pa gos-

pod in gospa Avstralija še ne vesta, komu se imata za to zahvaliti. Še je pomanjkanje stanovanj, cest in drugih javnih naprav, vendar pa bomo vse to lahko premostili, če bomo dovolili, da se pritok novih naseljencev nadaljuje še za prihodnjih pet let. Nobenega dvoma ni, da novi naseljenci dajo Avstraliji več kot dobe od nje nazaj. Ko proslavljamo Australia Day, smo lahko ponosni na uspehe, ki smo jih dosegli v 10 letih s pomočjo svoje imigracijske politike in lahko z zaupanjem zremo v bodočnost.“

Gospod Gollan, pomožni minister za N.S.W. je izjavil, da je nujno potrebno priznati evropskim zdravnikom njihove diplome, da bodo lahko brez ovir vršili v Avstraliji svoj poklic.

Predsednik avstralske Zveze delavskih unij (A.C.T.U.), g. Monk, je v svojem govoru poudaril sledeče:

„Danes je težje dobiti zaposlitev. Novi naseljenci, posebno oni, ki ne obvladajo dobro angleščine, imajo več težav pri iskanju dela kot Avstralsci. Vendar pa to še ne pomeni, da je zavlada pri nas velika brezposelnost. Če ni najti dela v enem predelu Avstralije, se pa lahko dobi v drugem. Nobenega razloga ni, da bi kdo povzročal zmedo zaradi pomanjkanja služb. Naj navedem nekaj številke o nezaposlenosti drugod po svetu.

Velika Britanija ima 0.99% nezaposlenosti; Nizozemska 0.8%; Zahodna Nemčija 2.6%; Austrija 4.1%.

ZDA, ki jo mnogi smatrajo za deželo popolne zaposlitve in zelo visokega življenjskega stan-

darda, je imela v juniju 1956 4.2% nezaposlenih.

Pri nas pa ima W.A., kjer je trenutno največja nezaposlenost, malo manj kot 1% nezaposlenih. V drugih naših državah je nezaposlenost povprečno samo 0.3%.”

Sir Ian Clunie-Ross, predsednik C.S.I.R.O., je poudaril, kakšno vlogo igrajo novi naseljenci v znanstvenih krogih in univerzah. V C.S.I.R.O., ima 3500 uslužbenec, je približno 10 % vsega osebja novih naseljencev in to od pomožnega asistenta v laboratoriju do šefa oddelkov.

Commissioner za Snowy Mountains podjetje, Sir Hudson, je izjavil, da sta med tremi uslužbenci pri podjetju dva imigranta, vsi so se prilagodili novemu okolju in skupno z domačini posekali svetovni rekord v kopanju tunelov. V zadnjih 3 letih je dalo podjetje novim Avstralcem popolno enakoprovnost s starimi v napredovanju v službah in še posebno pri delitvi stanovanj. Nikogar ne vprašajo, odkod je prišel, upoštevajo samo znanje.

Sploh se je večina govornikov izražala zelo ugodno o priseljencih. Navedel sem pa le nekatere, ki so nam v posebno čast, če ne tudi v ponos. Seveda je pa bilo tudi dosti kritike, na prvem mestu zaradi premahnjega zanimanja za angleščino. Imigranti se premalo trudijo, da bi se naučili jezika dežele. Druga pritožba je bila, da jih je samo 30% doslej zaprosilo za državljanstvo. Zastopniki imigrantov so pa tudi svoje povedali. Posebno so poudarili pomanjkanje stanovanj, zapostavljanje izobražencev pri dodelitvi zaposlitve in slabe pogoje, ki jih je najti v hostelih.

Naj zaključim s tem, da povza-

mem glavno misel zborovanja, ki naj jo vsakdo dobro premisli. Znanje angleščine je za imigrante nujno potrebno. Ni mogoče urediti tako, da bi dobili dobro zaposlitev taki, ke jezika ne obvladajo, zakaj takemu ni lahko dopovedati, kaj naj dela in kako. Podjetja se boje, da bi jim taki bolj škodovali kot koristili. Sicer je pa tudi za vsakdanje življenje v družbi znanje angleščine nad vse koristno — vsak od nas naj se resno potruži, da se je kar najhitreje naučil!

OPOZORILO

ŽE ZDAJ je čas, da si naročite knjige DRUŽBE SV. MOHORJA V CELOVCU za leto 1957 (Koledar za 1958).

Cela kolekcija knjig vas stane £1/0/0. Lahko pošljete to vsoto na MISLI ali prinesete osebno v Slovensko pisarno v Baragovem Domu, Sydney. Sprejeli smo POVERJENIŠTVO za VSO Avstralijo na prošnjo iz Celovca.

Naročniki bodo prejeli naročene knjige NARAVNOST iz Celovca okoli Božiča 1957. HITITE Z naročanjem! — P. Bernard, Drago Ilijas.

NAROČAJTE KNJIGE!

Imamo večjo zalogo slovenskih knjig, povestno-zabavnih in poučnih. Lahko jih dobite, če pišete na naslov MISLI ali pridete osebno v Baragov Dom (121 Queen's St., Woollahra. Tel. FB1085).

Imamo tudi SEZNAM in CENIK knjig. Pišite ponj in ga boste takoj dobili. Ne odlašajte, da boste imeli dobrega branja za proste dni in večere.

NJEGOVI ORUMENELI prsti so za hip spustili volan.

Gospod Gluck išče cigareto. Ne odmakne pogleda od ravnega cestnega traku. Veliki zeleni Packard drvi: 70 milj na uro.

Mariko prevzema opojnost divjega vetra, zanos premagovanja razdalje in časa; opojnost, da se širijo nosnice, da ji vihrajajo lasje ob odprtem oknu, da bi posnemala malo Patsy, ki ploska in hlepi: Še, oh še!

„Ne presoajte napačno mojega vprašanja.“

Prsti so se za drobec sekunde trdneje oprijeli krmila.

„Kaj vam daje to vedrino? Ne poznate življenja — ne odkimavajte! in ga spoznati nočete. Je na dnu tega beg pred bolečino in razočaranjem?“

Za hip je prestal.

„Je to vera?“

Ožgano grmičje, levo in desno gola, prazno strleča drevesa, črnika trava . . . Še celo najbolj trdoživje, najodpornejše rastline je ta pošastni avstralski požar uničil. Ogenj in suša, ožgana, dolgočasna pokrajina . . .

Kako se je kar naenkrat domislil teh vprašanj? Ali ni dovolj truden od dolge vožnje, od neprestanih radovednosti razvajene Patsy? Čemu hoče vedeti miselnost Marike in ji pogledati v notranjost?

Marika je tako mlada. Ne-

PEGE NA ROKI

izkušena. Bori se, da bi premagala osuplost nad nenadnim vprašanjem, obenem skuša kaj razložiti, povedati o sebi. Besede . . .

Njegove pegaste roke jo motijo. Kratki, kvadrastni nohti, trde dlani. Ne more odtegniti pogleda od teh rok. Nekje je čitala, da moreš iz rok razbrati človekov značaj. Knjige . . .

Gospod Gluck jo skoraj užaljeno pogleda:

„Se vam zdi moje vprašanje smešno?“

Kako? — Oh, seveda! Nekaj jo je bil vprašal. In ona se smeje. Kako je neolikana!

„Ne, ne, za trenutek sem pomislila, kako je vse moje izkustvo in poznanje človeških odnosov — sveta, kot temu pravimo — nabrano le iz knjig. In iz pripovedovanja.“

Gospod Gluck razmišlja. Ali pa morda že niti ne ve več, kaj je vprašal. Včasih se zdi Mariki kot njen oče: možat, razumen, uspel človek. In vendar . . .

Nekaj je v tistih njegovih rdečih obrobjenih očeh, nekaj je skritega na dnu vsakega nasmeha. Kot bi vse njegovo bitje iskalo poti, ki ji ni najti sledu v lastni družini. Patsy se ga oklepa, svojega očeta, a še ta otroška ljubeznivost je vsa površna.

„Vidite, gospod Gluck, ne bom

vam znala govoriti kot čutim. Tudi ko bi popolnoma obvladala ta tuji jezik, bi ne znala razložiti. Vera ni matematika. Čutiš jo v srcu, doživljaš njen blagoslov, ki se kot živa moč razliva v vsak dan, v sleherni dejanje. Z vero, ki je predvsem ljubezen, čudovita, nepremagljiva ljubezen, je vse lahko. Človek, to ubogo krhko bitje, spozna svoj cilj. In ta zavest ga obnavlja, krepi in vodi — oh, saj ne vem, ali ste mogli dojeti . . .“

Gospod Gluck gleda predse.

„Nočem vas žaliti, Marika, in še manj jemati vam vaš radostni svet. Morda sem zdaj že prestar. Ne, ne ugovarjajte!“

Nenadoma se je obrnil in ji pokazal levico.

„Moje roke pogledajte: vse te široke lise. Ostale so kot sled težkega dela s kislina. Petnajst let sem delal po devetnajst ur na dan. Danes imajo moji vse: hišo, avtomobil, zavarovalnino štirideset tisoč šterlinov. Vse, Marika!“

Avstralska pokrajina se ne spreminja. Razkrojeno govedo, tu in tam sledovi gozdnih požarov, razraslo grmovje evkalipta.

„Ali veste, kaj se pravi garati od štirih zjutraj do polnoči, dan za dnem? Žid, emigrant, ki se bori za goli obstoj! So nekateri, ki privoščijo, veste . . .“

Utujenost mu meči poteze; obraz, postava, vse medli. Ostaja samo bistvo človeka, tiste grobe roke, ki postajajo simbol njegove osebnosti.

Tako težko je Mariki. Gluck ji odkriva svojo rano, njej, tujki. Človeški duh zavije včasih na najbolj čudne poti. Ko je človek truden, ko se mu zazdi, da mu pojenjuje pogum, ko je življenjski vrvež postal neznosno breme — takrat si najde moči in tolažbe v izpovedovanju.

„Končno sem uspel. Proti vsemu in vsem. Zaživel sem za vsa leta, kopičil z obema rokama slast in sladkost življenja. Živel sem divje, s trepetajočim koprnenjem po vseh izgubljenih letih. Dnevi slave in vrhunca . . .“

„ . . . sreče . . . ?“

Marika dojema. Ne razume, a sluti. V njem ni sreče. Sama praznота, brezmiselnost, lov za prazno senco.

Da je važnejše ono drugo, globlje življenje? Naj mu Marika to pove? Da je srečo treba iskati v srcu in ne v denarju? In kako naj mu pove?

Ko pišem zdaj na robu ogromnega hrumečega mesta, skušam najti ono pravo besedo, ki je temu človeku nisem znala povedati.

In se mi dozdeva, da jo je že sam našel.—Neva Rudolf.

Z VSEH VETROV

SLOVENSKE ŠOLO v Velikem Buenos Airesu je v letu 1956 obiskovalo 305 otrok. Vzdržujejo jih na več krajih. Društvo Slovencev je prispevalo za vzdrževanje v omenjenem letu skoraj 7.000 pesov. To je že velika vsota, vendar še daleč ne zadostna, da bi se vsem potrebam ustreglo. Društvo apelira na slovensko javnost za večje število aktivnih plačujočih članov, da bo mogoče še več narediti za slovenske šole.

TRETJA SVETOVNA VOJNA je baje skoraj izbruhnila proti koncu preteklega leta. General Žukov je imal pripravljenih 6.000 tankov v Vzhodni Nemčiji, veliko število letal, 4 milijone vojakov in neizmerne množine orožja vseh vrst — čakal je primerne trenutke, da izda povelje za pohod proti zapadu. Tisti trenutek ni prišel, ker se je razvedelo, da je tudi Amerika na podoben način pripravljena, čeprav ni svoje pripravljenosti kaj prida razglašala. Vrhovni poveljnik NATO, General Gruenther je posvaril: „Tako gotovo, kot sledi dan noči, bo sovjetska zveza uničena, če Kremlj pritisne na gumb in začne vojno.“ Pravijo, da je ta izjava dala Kremlju misliti in Žukov ni marširal.

TITOVA POLITIKA nacionalnega komunizma je nevarna svetovnemu komunizmu, tako je izjavil kitajski Čuenlaj in poudaril, da bo Kitajska ostala zvesta Kremlju. Poljski komunisti so se zavzeli za Tita in ga branili. Čuenlaj so naprtili oči, da se vmešava v notranje zadeve Jugoslavije.

V DOLINI PRI TRSTU je ob rakvi pokojnega pevca Čuka kar v cerkvi spregovoril tudi župan Lovriha, komunist. Slavil je pokojnikove zasluge za narod in zahteval, da mu zapoje v isti cerkvi tudi vaški zbor komunistov. Župnik Štuhec je skušal župana ustaviti, češ da v cerkvi pač nima besede, možakar se pa za to ni zmenil. Zadeva je šla pred oblasti in verniki upravičeno pričakuje, da bo taka predrznost nadalje zabranjena. Pozneje se je zvedelo, da je bil Lovriha za nekaj časa suspendiran od županske službe.

NA POLJSKEM so se vršile svobodno volitve, zmagala je pa z veliko večino komunistična stranka pod vodstvom Gomulke. To nepričakovano zmago razlagajo s tem, da se je narod bal sovjetskega maščevanja, če bi ne volil komunistov. Komunisti so grozili, da se bo na Poljskem ponovila madžarska tragedija, če bi volitve spravile na vlado protikomuniste. Na drugi strani je pa tudi res, da je Gomulka dal narodu precejšnje svoboščine, zlasti tudi v verkem pogledu. Zato se večini volilcev ni prehudo upiralo, ko so glasovali za Gomulkovo listo.

ŠTEVILNI ITALIJANSKI KOMUNISTI so se po obisku v Poljski, Madžarski in Češkoslovaški

tako razočarali nad komunizmom, da so izstopili iz komunistične stranke. Med temi ljudmi so tudi sledeči italijanski pisatelji: Vasco Pratolini, Elio Vittorini, Domenico Rea, Franco Fortini, Italo De Tuddo, Antonio Giolitti in še drugi. S komunistično stranko pa se je sprl tudi rdeči italijanski slikar Giovanni Ommiccioli.

PORTUGALSKA JE EDINA dežela na svetu, ki se more upravičeno imenovati krščanska stanovska država. Vlada Portugalske je pod vodstvom dr. Salazarja že leta 1933 izdelala gospodarsko-socialno in politično ustavo ali načrt, po katerem se uravnava javno življenje Portugalcev. Ta načrt v glavnem temelji na naukih papeških socialnih okrožnic. Pri oblasti in upravi portugalske države sodelujejo zastopniki osemnajstih stanovskih zbornic ali korporacij; zastopniki mestnih in podeželskih občin; člani politične ali zakonodajne zbornice; zastopniki javne uprave in vlada.

LETA 1846 SO USTANOVILI v Melbourne-u časopis, kateremu so dali ime „Argus.“ List je živel in živetaril; doživljal je zmage in poraze. Polagoma se je razvil v velik, močan dnevnik. Toda nedavno je ta mogočni jutranjik po 110 letih obstanka prenehal izhajati. „Argus“ je bil eden največjih in najstarejših časopisov v Avstraliji, v zadnjih sedmih letih pa je postal tudi eden najslabših avstralskih dnevnikov. V teku svojega življenja je „Argus“ pogosto napadel katoliško cerkev in njene voditelje. Mnogi obžalujejo, da je „Argus“ prenehal izhajati, mnogi pa so veseli, da ga ni več.

FRANCOSKA NARODNA SKUPŠČINA je s 544 glasovi proti 32 odobrila načrt za vrtanje predora skozi planino Mont Blanc. Delo bodo izvrševali pod vodstvom neke italijanske in neke francoske družbe. Predor bo 12 kilometrov dolg in bo stal ogromne vsote denarja. Italija bo prispevala 5 in pol milijard lir, Francija pa 5 milijard frankov.

DIKTATOR GENERAL FRANCISCO FRANCO je pred nekaj meseci uradno izjavil, da je obstoječe socialno-gospodarsko stanje v Španiji zelo zadovoljivo. Kmalu nato so trije španski škofje izdali pastirska pisma, v katerih so obsodili krivično rešitev delavskega vprašanja. Z obžalovanjem so poudarili, da prejemajo španski delavci prenizke plače in da bogati španski industrialci ne plačujejo dovolj davkov. Škofje predlagajo zvišanje delavskih plač, povečanje davčne obremenitve za ljudi, ki imajo velike dohodke, in pa ustvaritev načrta, po katerem bi španski delavci mogli postati solastniki podjetij, v katerih so zaposleni.

ORKESTER, PEVSKI ZBOR in solo pevci slovenskega državnega opernega gledališča so uprizorili opero „Ljubezen treh pomaranč,“ ki jo je ustvaril ruski skladatelj Prokofjev. Celotno izvedbo opere so posneli na gramofonske plošče „Phillips,“ katere so sedaj že na prodaj v Avstraliji. V omenjenem opernem delu nastopajo med drugimi tudi sledeči slovenski pevci: Ladko Korošec (bas); Janez Lipušček (tenor); Bogdana Stritar (mezzo-soprano) in še drugi. Orkester dirigira Belo Leskovic.

ODKAR SO RUSI IZVRŠILI pokolje v Madžarski, se je število

komunistov v Veliki Britaniji začelo manjšati. Istočasno pa je začelo upadati tudi število naročnikov angleškega komunističnega lista „The Daily Worker.“ Mnogi komunisti so odpovedali naročnino in odklonili prejemanje tega časopisa.

MADŽARSKE SOVJETI niso pustili na pot, ki je bila dovoljena Poljski, zaradi tega — tako vsaj nekateri razlagajo — ker si Sovjetija hoče na vsak način ohraniti svobodno in odprto pot skozi panonsko ravnino na Balkan in od tam v Sredozemlje. To je baje njen cilj za bližnjo ali daljno bodočnost, kakor bo pač dopuščal svetovni položaj.

ARHITEKT JOŽE PLEČNIK UMRL

VEDELI SMO, da mora umreti kot vsak smrtnik. Že lansko leto so prihajala poročila iz domovine, da je mojster Plečnik — tako je bil splošno znan — težko obolel, a da se krčevito brani zdravnikov. Slednjič je Bog tudi njega, zvestega svojega služabnika, poklical k sebi. Ljubljana je z njim izgubila — in vsa Slovenija — velikega moža, velikega umetnika.

Ob smrti Jožeta Plečnika lahko zapišemo besede, ki bi ob smrti kakega drugega izzvenele le kot pietetna oddolžitev v spomin pokojnika: smrt ga je izrgala sredi dela, čeprav je njegova življenjska pot prišla že do petinosemdesete postaje. Ta življenjska pot je bila dolga in bogata. Začela se je dne 23. jan. 1872 v Ljubljani, iz rojstnega kraja ga je vodila v Gradec in na Dunaj, pozneje v Italijo, nato v Prago. Takoj po prvi svetovni vojni je prevzel mesto predavatelja na tehnični fakulteti v Ljubljani in ji ostal zvest vse do svoje smrti. Da je mogel ostati doma, je leta 1920 odklonil imenovanje za profesorja arhitekture

na praški umetnostni akademiji.

Plečnik si je ne samo v domovini, ampak tudi zunaj njenih mej postavil trajen spomenik. Kdo od nas ne pozna njegovih del: Narodna in univerzitetna knjižnica v Ljubljani, Žale, Križanke in tako dalje. Vse to Ljubljana dolguje Plečniku Nebroj cerkva in praporov nosi njegov pečat. Višek vsega Plečnikovega dela je pa gotovo preureditev gradu Hradčani v Pragi za sedež predsednika republike. To je napravil na povabilo T. G. Masaryka.

Za vse zasluge je Ljubljana Plečnika že pred desetletji izvolila za častnega meščana, a bil je po vsej pravici tudi častni član mnogih tujih univerz.

Pogreb pokojnika je bil dne 10. jan. 1957 iz njegovih mogočnih žal na ljubljansko pokopališče, kjer je zemlja pomrtne ostanke sprejela v svoje varstvo. Pogrebne obrede je opravil škof Vovk.

Avstralski Slovenci se klanjamo Plečnikovemu spominu in mu kličemo: Slava! — Janez iz Brisbane.

Slovinci

v Perthu in okolici!

Kupujte vse svoje potrebščine

največji trgovini Zapadne Avstralije

pri **BOANS-u**

Slovenske Plosce

Se nekaj jih je v zalogi. So same "Longplay records" 33 1/3. Narodne pesmi (Pri farni cerkvi itd.), na drugi strani plesni komadi. Cena za komad £2-15-0. Narocajte na naslov:

Ivan Krajnc
Lot 32 Thompson St.
Norlane, Geelong, Vic.

AVE MARIA KOLEDAR

za leto 1957

je prišel iz Amerike te dni in je zelo lep. Stane 10 šil., po pošti 11. Narocajte na naslov MISLI.

Ave Maria

je prelep verski mesecnik, ki prihaja iz Lemonta v Ameriki.

Povejenika za Avstralijo sta:

Rev. Bernard Ambrožič, 66 Gordon St., Paddington, NSW.

Rev. Bazilij Valentin, 19 A'Beckett, St., Kew, Vic.

Vse številke za 1956 so še na ponudbo.

List stane za vse leto po pošti £1.10.0.

Kdor ga osebno vzame pri poverjeniku, samo £1.0.0.

Janez Perko

KRAMLJA

MEA CULPA! Tu nekaj vrstic, ki mi jih je poslal star prijatelj iz Melbourne:

„Slovenci tako radi kritiziramo. Saj je res: MISLI so vse prej kot zadovoljive. Toda potrkajmo se na prsi in priznajmo, da največji kritiki niso pripomogli prav nič k izboljšanju. Zakaj pa ne osnujete uredniškega krožka?”

Kar se Slovenskega društva in Doma tiče, pa piše:

„Želim vam vso srečo. Sem popolnoma prepričan, da se s fanti da delati, toda prej jih morate prepričati o vaši iskrenosti. Imejte v vidiku konstruktivno delo, pa boste želi Vi in vsa naša skupnost uspeh. Za ostvaritev neke vseavstralslovske zveze bomo pa (Slovenci v Melbourne) vedno. Pozdravel — Slavko Žerdoner.”

V roke mi je prišla knjižica izruščini. Kupil sem jo v knjigarni, branih pesmi Franceta Prešerna v ki prodaja literaturo, tiskano za železno zaveso. Cena je bila en šiling. V Moskvi stane en rubelj. Čeprav nizka cena nedvomno služi propagandi, je obenem tudi lahko videti prednosti velikega naroda, ki si more privoščiti visoke naklade. Naj bo že kakorkoli, je le presenečenje čitati v tem lepem slovenskem jeziku kitico iz „Železne ceste”:

Skoro vistrojat dorogu,
Ponesutsja poezda!
Poleču v čužje strani
Iz Ljubljane ja togda!

Ta beli prostor naj nas opominja: Zrno do zrna pogača, kamen do kamna palača. Zato vsaj en kamen za — Slovenski dom v Sydneyul

Na prvem občnem zboru Slovenskega društva v Sydneyu, kjer je zahtevalo preresetavanje društvene ustave dokaj napora, so si nekateri udeleženci ustvarili hiter odmor in se zatekli k opkrepi. Eden poznanih humoristov, ki se s tem ni strinjal, je z zanosom zaklical: Klobasojedci, prisostvujte, tukaj se vendar rešuje usoda slovenskega naroda!

To me je spomnilo na parlament v Canberri. Tam mora predsednik večkrat poslati hišnega mojstra po poslance v bar. Razlika je, da poslance tudi mi plačujemo.

Dobro je vedeti, kaj je pravilno pisati, in kaj ne.

Prav: Gospe sem dal knjigo.
Napak: Gospej sem dal knjigo.

Prav: Orel je poletel na višje mesto. Toda: Sokol leta višje kot vrabec.

Prav: Jože, Jožeta. Toda: Marko,

Marka.

Prav: Imel bi marsikaj reči.

Napak: Imel bi marsikaj za reči.

Prav: Danes gre za to, da kupimo Slovenski dom. Napak: Danes se gre za to, da kupimo Slovenski dom.

Prav: Eden nas se je opogumil.

Napak: Eden izmed nas se je opogumil.

Prav: V primeru poplave. Napak: V slučaju poplave.

Toda: Njega ni obogatila pridnost, ampak slučaj.

Nedavno sem službeno srečal mlado ženo. Nisem vedel, kakšne narodnosti je, dokler mi ni povedala imena, ki je zvenelo tipično slovensko. Bila je vesela, da je po enem letu bivanja v Avstraliji naletela na Slovenca. Bila je Primorka. O svojem možu je rekla: Z njim je križ. Ne ve, ali je Slovenec ali Italijan.

Videl sem dve lepi preprogi. ki bosta prva dobitka za srečolov v sklad Slovenskega doma v Sydneyu. Nadaljnji dobitki so: Naš slikar Stanko Rapotec podari lepo sliko. Prav tako lepa bo namizna ura, ki stane £13-0-0. Galon olivnega olja bo osrečil slovensko kuharico (ali kuharja). Dve kokoši, ki ju je dobro pita g. Janez Perko v No. Sydneyu, tudi že čakata, da ju bo nekdo kupil za dva šilinga. Prav tako tucat steklenic piva, ki je zadnji ali tolažilni dobitek tega srečolova.

Žrebanje bo na velikonočni zabavi Slovenskega društva v Paddington Town Hall dvorani. Kot omenjeno, srečke so po 2 šilinga. Segajte prav pridno po njih!

Lepo bi bilo, če bi v bodoče slovenske organizacije po svojih zstopnikih pričakovale novodošle rojake v pristaniščih ob prihodu parnikov. Pozdravile bi jih, nudile pojasnila in vsaj takim, ki bi utegnili biti v hudih stiskah, nudile tudi denarno pomoč. To bi zelo dobro vplivalo posebno na one Slovence, ki so izgubili zaupanje v svoj lastni narod.

Čas se odmika. Neprijetno me je zadelo, ko sem zapazil, da sem po enajstih letih emigracije pozabil dokaj naših besed. Pa tudi drugi spomini bledijo. V argentinskem slovenskem ZBORNIKU sem nedavno zapazil dve kitici moje pesmi, ki sem jo naredil pred 14 leti. Bila je moja edina pesem. Pri najboljši volji pa nisem mogel v spominu obnoviti ostalih dveh kitic . . .

Obnavljajmo spomine in slovensko besedo!

ZBORNİK-KOLEDAR Svobodne Slovenije je dospel. Izredno zanimiva knjiga. Naročajte pri MISLIH. Cena £1-0-0. Po pošti dva šilinga za znamko.

Iz Victorije in S.A. ga naročajte na naslov:

P. Basil Valentin,
Padua Hall, 19 A'Beckett St.,
KEW, Vic.

UTRINEK O PRIMORCIH

Primorsko ljudstvo se mi je vedno smililo. Bili so 25 let tlačeni in preganjani, mnogokrat so morali bežati z lastne zemlje. Toliko let so sanjari o svobodi, tudi kri in življenje so žrtvovali zanjo. A ko so bili „osvobojeni,” so morali znova bežati v tujino, kjer nadaljujejo s sanjami o domu, svobodi in svojem Krasu.

Kras je košček slovenske zemlje, ki jo je tujec najbolj opustošil in ji ukradel njeno naravno lepoto. Toda za slovenskega človeka Kras ni nikoli izgubil lepote in privlačnosti. Morda se ti res zdi preveč kamenjast in pust, dokler ga od blizu ne poznaš in ne živiš na njem. Ko si pa enkrat zadihal njegov zrak, te prevzame novo spoznanje. Zaljubiš se v osamljene bo-

rovce, brinjaste grmiče in kamne, obrasle z nežnim mahom. Kadar začne pihati kraška burja in stopiš na prosto z zavihanim ovratnikom, da te prepriha in utrdi, začneš razumevati ljubezen Kraševcev do zemlje in zvestobo do jezika. Ko sem hodil po kraških vaseh na sprehode in se spuščal v pogovore z našimi ljudmi, sem se spomnil, kako je v prvi svetovni vojni, ko so v rimskem parlamentu slavili laško zmago in 4,000 laških vojakov, padlih za „sveta tla del nostro Carso,” nekdo nejevoljno vzklil: „Troppo per quella terra, dove sono troppi sassi e troppi slavi — preveč za tisto zemljo, kjer je preveč kamenja in preveč Slovencev . . .

R.R., N.S.W.

ZABAVE V PADDINGTON HALL-U, SYDNEY, V LETU 1957

1. **Predpustna: Nedelja 24. februarja.**
2. **Povelikonocna: Valikonocni ponedeljek, 22. aprila.**
3. **Zimska: Nedelja 9. junija.**
4. **Spomladanska: Nedelja 6. oktobra.**
5. **J. Pobožicna: Na Stefanovo 26. decembra.**

Dohodki od vseh navedenih zabav pojdejo v blagajno Slovenskega Doma.

SLOVENCİ NA FRANCOSKEM

V FRANCIJI JE sedaj kakih 24,000 slovenskih naseljencev. So taki, ki tam živijo že nad dvajset let, in taki, ko so komaj prišli. Stari naseljenci so po veliki večini rudarji. V Parizu in okolici je tudi nekaj uspešnih obrtnikov. Po vsej Franciji so raztreseni naši kmetovalci. Po drugi svetovni vojni sprejema Francija naše rudarje in kmetske delavce. Tudi v drugih poklicih se nekateri ustanove tam, vendar so ti bolj redki. Kmetske delavce in rudarje pa radi sprejemajo in jih naravnost iščejo.

Na splošno moramo reči, da Francija z našimi begunci lepo ravna. Poseben urad v Parizu jih zaslji in če je vse v redu, dobe takoj potrebne dokumente in dovoljenje za prebivanje in delo.

Življenje v Franciji za begunca začetnika ni rožnato, pa tudi obupno ne. Toliko zasluži, da se skromno pretolče. Če gre v rudnike, zasluži mnogo bolje, dela pa seveda veliko težje. Stari naseljenci v rudarskih krajih so se tam kar za stalno naselili. Mnogi so že v pokoju. Nekaj družin ima svoje domove ali rudarsko hišico, ali kmečko hišo in posestvo. Vsako leto gredo ti naši ljudje v razmeroma velikem številu obiskat svoje drage v Slovenijo. Večinoma ti še niso francoski državljani. Državljanstvo ni prav lahko dobiti in pred drugo svetovno vojno naši v Franciji sploh niso mislili na to. Smatrali so svoje bivanje v Franciji zgolj za začasno, čeprav so bili tam že desetletje.

Dejstvo, da naši ljudje potrebujejo vsako leto jugoslovansko vizo za obiske domačih, izkoriščajo nekateri komunistični diplomatski in konzularni uradniki Jugoslavije. Kar naravnost groze, da taki, ki se izjavljajo proti komunizmu ali se obnašajo kot protikomunisti, taki, ki so člani cerkvenih in

verskih organizacij ali pri svetnih društvih s katoliškim programom, pevci pri cerkvenih zborih, ne bodo dobili vize. To grožnja tudi izvajajo. Posebno je ta pritisk hud v področju konzulata v Strasburgu.

Nikjer nisem slišal, da bi naši naseljenci v Franciji bili brez dela in zaslužka. Tisti, ki so vojno preživeli v Franciji, tožijo, da so mnogi vse izgubili. Naselbine v zapadni Franciji so bile evakuirane in ko so se po vojni ljudje vrnil, so našli svoje domove izropane in porušene. Ker naši ljudje niso državljani, niso dobili nikake odškodnine.

Novi naseljenci so skoraj sami mladi fantje in dekleta. Lepo se razumejo s starejšimi in zadovoljni so, da so se zatekli v Francijo. Nekateri prav pridno pomagajo pri slovenskih društvih in prireditvah.

V Parizu sem se sestal s tamkajšnjimi slovenskimi izobraženci, ki delajo po raznih zasebnih podjetjih, nekateri so pa tudi v uradih javnega značaja kot strokovnjaki. Razen pisatelja g. Erjavca so to sami mlajši gospodje . . . Slovenci v Parizu smatrajo, da tam hitro raste potreba po stalnem slovenskem uradu in prehodnem prenočišču, kakoršno že mnogi narodi iz srednje Evrope imajo. Ne samo tisti, ki se v sedanjih razmerah nelegalno pretolčejo preko meje, preko Italije ali preko Avstrije in Nemčije, ne znajo jezika in si v Parizu ne znajo in ne morejo prav nič pomagati, tudi drugi slovenski ljudje bi nujno potrebovali slovensko središče, kjer bi dobili navodila za svoja pota po mestu in po Franciji. Slovencev v Franciji je vedno več in opetovano prihajajo v Pariz iz vse dežele. Vsem bi bila nekaka slovenska pisarna nujno potrebna. — Dr. M. Krek v. Sv. Slov.

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

NEW SOUTH WALES

Bankstown: Leto kar hitro mine, ali mesec se mi zdi dolg, ker težko pričakujem vsako številko MISLI. Najlepša hvala za Koledarček. — **Rafaela Bernes.**

Albury: Prejela sem Koledarček, lepa hvala! MISLI prav rada čitam. Za mene so prava slovenska duševna hrana. Želim jim veliko uspeha. Najrajši imam v MISLIH kakšne domače zgodbe in črtice, na primer v zadnji številki zgodbico „Najlepša v fari.“ Ne toliko zaradi vsebine same na sebi, ampak ker mi pričara v spomin nedeljsko poletno jutro v slovenski vasi, slovesno zvonjenje, zelenje in trto okoli hiše, praznični občutek in mamó, ki kuha nedeljsko kosilo. Kako lepe so bile tiste nedelje! Bilo je in ni več. Ostali so le tožni spomini. MISLI nam jih obujajo. List je za nas kakor košček domačega kraja. Pozdrav vsem Slovincem — **Ivanka študent.**

Cringila: Sprejmite najlepše pozdrave in voščila za uspeh v letu 1957. Zahvaljujem se za redno pošiljanje MISLI in posebej za lepi Koledarček. Ker ga nič ne računam, prilagam poleg naročnine na list 10 šilingov v sklad za list. — **Ivan Figar.**

Albury: Čestitam Sydneyu na delavnosti in želim, da bi želi obilo uspehov. Ideja denarne zadruge je tudi meni že dolgo časa rojila po glavi, toda tudi druge vrste zadrug bi bilo mogoče ustanovljati, kjer je več Slovencev skupaj. Razmišljajte dalje in ustvarite kaj dobrega, da se bomo tudi drugod po Avstraliji prebujali ob prebuditvi Sydneya. — **Zvonimir Hribar.**

VICTORIA

Geelong: Tudi letos, kot lansko leto, ponovim naročnino takoj po prejemu pisma. To pa zato, da ne bi izginila kuverta v kakšen skrit kotiček, kot se tudi pri nas rado zgodi. Je že tako, da smo Slovenci čuden narod. Porabni smo za vse, daj našemu človeku v roke veliko motiko ali lopato, pa bo vse dobro. Če je pa treba kaj plačati, pa največkrat sedimo na ušesih. Če imamo delo, ni težko plačati, kar smo dolžni. Če pa smo brez dela, je pa seveda tudi v Avstraliji težko življenje. Bi še kaj napisal, pa je zmanjkalo prostora na na listku, ki ste ga poslali in naročili, naj na zadnji strani napišemo svoje „opombe in pripombe.“ — **E. Poroč.**

Yackandandah: Pošiljam Vam novega naročnika, ki je edini Slovenec v tistem oddaljenem kraju. MISLI so dober list, če pomislimo, da ni veliko Slovencev v Avstraliji. Od tega jih je na žalost dober del, ki že pozabljajo, da so Slovenci. Imajo se že za Avstralce in pozabljajo svoj materni jezik. List MISLI nam kliče

v spomin, kaj smo in kaj moramo ostati. Prav lep pozdrav vsem zavednim. — **Marija Habenschuss.**

Melbourne: Pevski zbor Slovenskega kluba je pod vodstvom g. Trampuža zapel nekaj lepih slovenskih pesmi. Neprijetno smo bili presenečeni nad tem, kako malo razumevanja imajo naši rojaki do slovenskega petja. Gotovo se ne zavedajo, koliko časa in truda vložijo naši pevci v vsako pesem, ki jo zapojejo. — „**Vestnik**“

Melbourne: Tudi porok je nekaj v slovenski poročni knjigi v Victoriji. Andrej Fatur in Martina Žele sta se poročila dne 22. dec. v Fitzroju in isti dan sta stopila pred oltar melbournske stolnice Anton Škrli in Vida Urbančič. Dan 29. dec. pa beleži dvojno poroko v North Richmondu: Herman Jakšetič je podal roko Emiliji Rutar, Rudi Iskra pa Emi Jelenič. Obilo blagoslova vsem! — **P. Bazilij.**

Za Slovenski Dom v Melbournu

Biti pod lastno streho pomeni nam izseljencem mnogo. V tuji hiši nam je svoboda omejena, pod lastnim krovom pa lahko zapojemo in se poveselimo s prijatelji in znanci brez strahu, da bo kdo zarobantil na nas.

Kar pomeni za družino lastna hiša, pomeni za vsako društvo DOM, ki predstavlja središče kulturne in prosvetne razgibanosti vsega društvenega življenja.

Uprava Slovenskega kluba v Melbournu si je za bodočnost naložila težko nalogo, vendar hvale vredno, da uresniči tihe želje naših rojakov in jim postavi lastno kulturno ognjišče — **SLOVENSKI DOM V VIKTORIJI.**

No seji, ki se je vršila pred kratkim, je odbor povabil v svojo sredo priznanega našega arhitekta CVETKA MEJAČA, ki je rade volje podal svoje strokovno mnenje o uresničenju našega cilja. Vsi se zavedamo težke naloge, ki stoji pred nami, vendar kot sinovi naših slavnih prednikov se moramo zavedati, da hočemo pod okriljem Slovenskega Doma ohraniti našim potomcem zaklad, ki smo ga prinesli čez morje v tujino — materni jezik, **SLOVENSKO BESEDO.** Naši običaji, naša pesem in spomin na domovino, naša kultura — vse to se bo pod streho Slovenskega Doma še naprej ohranilo in naši nasledniki bodo nosili v srcu ono, kar nosimo sedaj mi — zavest, da smo sicer majhni po številu, vendar veliki v naši zgodovini in tradiciji.

Odbor je na omenjeni seji osnoval pripravljalni odbor za postavitev Slovenskega Doma. Stavljajo ga sledeči gospodje: Z. Verbic, S. Sajnovič, M. Hartman, M. Adamič, P. Česnik, pater Bazilij, C. Mejač in J. Vah.

V prvem tromesečju bo pripravljalni odbor proučeval vse možnosti, kako naj bi se po najbolj ugodnih pogojih pričelo z graditvijo Doma. Do 31. marca naj bi predložil odboru Slovenskega kluba celoten finančni proračun, kakor tudi razjasnil vse točke o graditvi s civilno-pravnega stališča.

Odbor Slovenskega kluba bo potem na podlagi omenjenega poročila odločil, če so pogoji za graditev ugodni ali ne. Odbor kluba se v polni meri zaveda, da leži uresničenje našega cilja na vseh naših rojakih. Le z njihovo pomočjo bo odbor uspel in mogel postaviti **SLOVENSKI DOM.**

V naslednjih številkah (Vestnika) bomo izšepno objavili poročilo pripravljalnega odbora in nadaljnje ukrepe klubovega odbora v tej smeri.

Rojake pa naprošamo, da nam pomagajo z nasveti in širijo zanimanje na naš DOM. S krepko voljo in odločnostjo bomo brez dvoma dosegli svoj plemeniti cilj. — **Vestnik. Slov. kluba, jan. 1957.**

PRVI OBČNI ZBOR SLOVENSKEGA DRUŠTVA V SYDNEYU

Okoli 90 rojakov se je zbralo na prvi občni zbor Slovenskega društva v Sydneyu zvečer 2. febr. v Slovenskem domu, Woollahra. Izvolili so soglasno naslednji odbor:

Častna predsednika: Slovenska duhovnika.

Predsednik: Milivoj Lajovic.
Podpredsednik: Simon Pevc, Ivan Plesničar.

Tajnik: Ljenko Urbančič.
Podtajnica: Antonija Vodopivčeva.

Blagajnik: Janez Perko.
Referent za kulturo: Neva Rudolfova.

Referent za socialno pomoč: Alojzij Kepa.

Gospodar: Milan Pleterski.
Nadzorni odbor: P. Bernard Ambrožič, Stanislav Rapotec, Jože Cej, Niko Krajc, Konrad Švajncer.

Zbor je tudi potrdil društveno ustavo. Eden prvih smotrov društva je: kupiti dom, v katerem ima društvo že svoje prostore. Dobri dve tretjini prostorov sta že obnovljeni in društvo je že sklenilo, da bo prirejalo družabne večere vsako soboto. Prva taka zabava je v soboto 2. febr.

Vsak dobronameren Slovenec ali Slovenka lahko dobi prijavnico v Slovenskem Domu osebno ali jo

naroči po telefonu: FB 1085. Prostovoljni članski prispevek za leto 1957 je 10 šil. za samce ali za vso družino, za dekleta pa po 5 šil.

Pripravljalni odbor je razposlal za občni zbor le okoli 300 povabil med rojake v Sydneyu in okolici, ker ni imel več naslovov. Najiskrenejše pozivljemo vse rojake in rojakinje, naj nam pošljejo svoje naslove in naslove onih, ki se zanimajo za to edino slovensko organizacijo v N.S.W.

Slovensko društvo odpira vrata vsem zavednim Slovincem ter jih prosi, naj mu takoj priskočijo na pomoč, če jim gre za to, da bomo čimprej pod lastnim krovom. Vsak še tako majhen prispevek je dobrodošel.

NADALJNI DAROVI ZA BARAGOV DOM

Po £10-0-0 Rev. dr. Ivan Mikula; po £5-0-0 J. A. Hodalj; po £3-0-0 Stanko Samsa, Neimonovan, Tončka Rejec, Jože Samsa iz Victorije, Friderik Družina; po £1-0-0: Franc Danev, Neimenovan iz Brisbana. Iskren Bog Plačaj! Nadalje, kot povedano na prvi strani te številke, zbira za Baragov Dom samo Slovensko društvo v Sydneyu.

DAROVI ZA „SKLAD“ MISLI

Po £4-0-0 Janez Klinar; po £3-0-0 Alojz Tominc; po £1-0-0: Jože Štemberger, Rudi Baranowski, Slavko Hrast, Winc Mavrič, Franc Vrabec (1-10-0), Stanko Šušteršič, Aleks Žakelj, Franc Klun, Peter Rant, Henrik Bažec, Fred Družina, Judita Mrevlje, Ivan Kovačič, Stane Zemljak, Božo Poškay (1-10-0), Marica Darmanin, Jože Jutriša, Jože Janežič, Janez Peko, Ivan Figar, Ana Watashenko, Stanko Sivec (1-10-0), Frances Lasič, Juliana Mrčun, Vinko Štibilj, Stanko Smerdelj, J. A. Hodalj, Franc Lukan, Ivanka Bobek, Anton Brne, Maria Kos, Pavel Rupnik; po 10-0: Stanko Mislej, Druž. Pavličič, Štefan Kočar, Josip Ravber, Jože Korinčič, Danila Selliani, Jože Slavec, Ana Kuri, Jožef Cej, Jože Simon, Lojz Filipič, Franc Juha, Fr. Brezavšek, Ed. Pungercar, Janez Rutar, Jakob Tamzič, Ivan Urbas, Jožica Kunek, Ivanka Student, Maria Habenschuss, Franc Pančur, Josip Brodnik, Gabr. Čeferin, Alojz Seljak, Vida Hrdlicka, Franc Danev, Silva Kazanski, Albert Skrlj, Frank Persič, Frank Spreitzer, Rud. Hlis, Neimenovana, Franc Ban. — Najlepša hvala vsem darovalcem, za nadalje se pa še in še priporočamo.

SLOVENSKO DRUŠTVO TRIGLAV

St. Albans, Vic. vabi na

JOŽEFOVANJE

združeno s plesno zabavo

Dne 23. marca (sobota) ob 7 zvečer.

Kensington Town Hall. Vsi dobrodosli!

Odbor.

IZ SLOVENSKE DUHOVNIŠKE PISARNE

ŠTIRIDESETDANSKI POST

PEPELNIČNA SREDA je blizu. Č dne 6. marca bo že tu. Tisti dan se prične 40 danski post. To liko dni bo še do velike noči.

Na pepelnico vabi Cerkev svoje vernike pred oltar, da jim duhovnik zaznamuje čelo z blagoslovljenim pepelom, ki ga dobi od sezganih palm ali oljk lanske cvetne nedelje. Obenem jim spregovori resne besede: Spomni se, človek, da si prah in da se v prah povrneš.

Te besede povedo, v čem je pomen 40 danskega posta.

Človek naj se v teh dneh nekoliko ustavi in zamisli sam vase. Naj se spet enkrat resno vpraša: Čemu sem na zemlji, kam gre moja pot, v kakšen namen me je Bog postavil na svet?

Razmišljanje o teh vprašanjih bo omogočilo pogled na znotraj. S telesnimi očmi ne vidimo v svojo notranjost, lahko pa pogledamo globoko vase z očmi svoje duše. To gledanje pomaga, da se spet nekoliko bolj približamo Bogu. Zato je Cerkev ustanovila posebno dobo v svojem cerkvenem letu, nekaj tednov pred veliko nočjo — 40 danski post.

Čprav se ta doba imenuje „postna doba“, vendar ne gre samo za to, da se v tem času postimo, to se pravi, da si pritrjujemo pri jedi. Seveda, če si zdrav in telesno močan, po starosti pa med 21. in 59. letom, te veže zapoved, da se v teh dneh le enkrat na dan do sittega najješ, razen ob nedeljah, ko zapoved ne veže. Ni pa s tem doseženo vse, kar naj bi kristjanu pomenil 4 odanski post.

Na pepelnico ne boš jedel mesa in mesne juhe, seveda tudi noben petek ne, pa naj pade petek v 40 danski post ali druge tedne v letu. To je prav, kajpada, vendar tudi to ni še vse tisto, kar pričakuje Cerkev in z njo Bog od nas v 40 danskem postu.

Ponovimo: Gre za to, da se v tem času spet nekoliko bolj približamo Bogu. Gre za to, da spet nekoliko bolj premagujemo same sebe, zakaj brez takega premoovanja zastonj iščemo bližine božje. Premagoval se boš, če se spet zaveš, kje je tvoja slaba stran, tvoja najbolj šibka točka. To vse se lahko tudi drugače pove. Po besedah Kristusovih se nam je boriti zoper sovražnike naše duše. To se zahteva od nas vse življenje, da se pa izvežbamo za boj, je potrebna vaja posebno v dneh 40 danskega posta.

Duša ima tri strupene sovražnike. Kdo so? Prvič ti sam, drugič pokvarjeni svet ali slaba tovarišija, tretjič hudič, sovražnik od vsega začetka.

1. Ali si res ti sam sovražnik svoje duše? In se moraš zoper samega sebe boriti? Na žalost je to tisočkrat res. Vsi smo Adamovi otroci in naša narava je nagnjena k slabemu. Sveti Frančišek je imel navado, da je rekel svojemu telesu: brat osel. Nikoli mu ni dovolil, da bi se pomehkužil. Priganjal ga je k delu, izbijal mu je lenobo, krotil je njegova poželenja. Ni zmerom lakota, da si človek privoščil dobro jed. Ni zmerom žeja, ki ga nagne, da stopi v gostilno in si zalije grlo. Je dostikrat samo napačna misel: Čemu bi si ne privoščil, ko imam nekaj v žepu? Samo enkrat sem mlad, samo enkrat živim, zakaj bi ne užival, dokler morem . . . ?

Postni čas je primeren, da take misli na novo pretehtaš in jim ugotoviš resnično ceno. In to v bližni božji.

2. Pokvarjeni svet. Slaba tovarišija. Toda zplejivci niso med nami zmerom samo v človeški podobi. Silijo za nami in v naš tudi v podobi slabih knjig, časopisov, slikanic, kina, televizije . . . In še polno takega. Morda si postal že zleto malo odporen napram takim rečem. Taka dežela je, se izgovarjaš, treba je sprejeti vse kakor

je, ko smo enkrat sprejeli ta kontinent za svojo drugo domovino . . .

Postni čas je primeren, da se na novo vprašaš: Ali res nimam drugega izhoda? Ali res v Avstraliji ni mogoče mimo vseh takih umazanosti? Tudi ne, če resno hočeš? Dober premislek bo dal dober odgovor.

3. Hudič! Oče laži in vsega varanja, oče napuha in upora proti Bogu. Razdiralec vsega, kar naj bi vodilo k Stvarniku. Tako ga nam je naslikal Kristus sam, tako ga slika za njim sveto pismo. Prišlo je pa v navado, da imajo ljudje hudiča le še nekako za šalo. Služi jim za nekakega pajaca, komaj kaj več. Da bi bil nevaren? Zdi se, da je to samo še pravljica . . .

Ničesar ni hudič bolj vesel kot také misli, ki jo ljudje imajo o njem. Najlaže dela tam, kjer ga ne jemlje resno. Saj mu končno ni treba veliko „delati.“ Glavno je, da razpihuje v človeku slabo nagnjenje in daje vso podporo zapeljivemu svetu, pa si osvaja neumrjoče duše na debelo in drobno.

Da, postni čas je primeren, da razmišljamo tudi o tem, kakšno ceno dajemo hudiču, kakšno stališče zavzemamo napram njemu. Ali se skušamo dovolj resno izogibati njegovim pastem? Ali se zavedamo, da je tretji največji sovražnik naše duše?

Če se nič ne potrudimo, da bi se borili zoper omenjene tri dušne sovražnike, je zastonj misliti, da bi se spet kaj bolj približali Bogu. Potem bi 40 danski post sel mimo nas, brer vsake koristi. Kakšna škoda!

SYDNEY IN BLACKTOWN

S prvo postno nedeljo (10. marca) se prične čas za veliko-nočno dolžnost. Spovedovanje pred sv. mašo, ki bo kot po navadi na določeno nedeljo. V Sydneyu posebej na George St., v kapelici OUR LADY'S Chapel, vsako soboto pred 1. nedeljo v mesecu od 4-5 pop.

Spored za veliko noč bo sporočila aprilská številka.

BRISBANE!

Slovenska služba božja bo zopet pri vas na tiho nedeljo, 7. aprila ob 11. dopoldne — in na velikonočno nedeljo istotako ob 11. dopoldne.

Obakrat v znani cerkvi ST. MARY'S (crn. Marivale in Peel) South Brisbane.

SPovedovanje v isti cerkvi naslednje dni:

v soboto 13. popoldne od 5. naprej;
na veliki petek, 19. aprila pop. po križevem potu;
v soboto 27. aprila od 5. do 6. pop.

Ne zamudite priložnosti, da opravite spoved za veliko-nočno dolžnost v svojem jeziku.

PETI KRIŽEV POT s postno istotam ob 4. pop. Nato spovedo-pridigo bomo imeli na veliki petek vanje.

P. Rudolf.

WOLLONGONG!

Nedelja 31. marca bo spet peta v mesecu! Slovenska služba božja kot po navadi na to nedeljo v katedrali ob 5. popoldne. Pot zdaj že vsi poznate

Pred mašo spovedovanje. Ne pozabite, da vas bo tisti dan klicala veliko-nočna dolžnost!

SOCIOLOGIJA ali KNJIGA O ČLOVEŠKI DRUŽBI, se dobi v Baragovem Domu ali se naroča pri MISLIH. Prvi zvezek po £1-0-0, drugi in tretji po £1-10-0, za pošt-nino en šiling posebej. Kdor pa naroči vse tri zvezke, dobi vse za £3-0-0 in tudi pošt-nina je všteta. Knjigo ima v zalogi tudi p. Bazilij v Melbournu.

V BUENOS AIRES-U (Argentina) obstaja slovenska družba za širjenje krščanskega socialnega nauka, ki se imenuje „Družabna Pravda.“ Ta ustanova izvršuje že vrsto let hvalevredno delo s tem, da nam izseljencem kaže pot k pravičnejšemu družabnemu redu. Kolikor je piscu teh vrstic znano, je „Družabna Pravda“ izdala do sedaj že šest knjig socialno-gospodarskega značaja katerih načela temelje na nauku papeških okrožnic. Najznamenitejši in najnovejši proizvod omenjene družbe je obširno delo „Sociologija“ izpod peresa častitega gospoda dr. Ivana Ahčina. Ta knjiga je tako pomemben prispevek k slovenski prosveti, da je ne morem prezreti. Toda predno izrazim svoje mnenje o knjigi hočem povedati nekaj besed a njenem „očetu.“

Dr. Ivan Ahčin je zelo razgledan mož. Je duhovnik, vseučiliški profesor, ugleden časnikar in pisatelj resnih knjig o različnih vprašanjih sodobne človeške družbe. Njegova najnovejša

KNJIGA O SLOVENSKI DRUŽBI

knjiga „Sociologija“, ki je izšla pri „Družabni Pravdi“ v treh broširanih zvezkih žepnega formata, obsega v celoti 1142 strani in je razdeljena na petnajst poglavij. Vsi trije zvezki stanejo v Avstraliji £3-10-0. Omeniti moram, da to ni mnogo ako upštejemo obseg in bogato vsebino knjige katera ni samo zanimiva temveč poseduje tudi znatno uporabno vrednost z ozirom na uravnavanje naših življenj. Dr. Ahčin se je za pisanje „Sociologije“ zelo skrbno pripravil. Proučil je temeljito ne-le številne papeške okrožnice, ampak je predelal tudi ogromno količino gradiva iz angleškega, nemškega, francoskega, italijanskega, španskega, latinskega in slovenskega družbenega slovstva. Opremljen s tako obsežnim znanjem nam je ustvaril knjigo, ki bi jo morali čitati vsi odrasli Slovenci. Poudariti pa moram, da „Sociologija“ ni namenjena izključno izobražen-cem; nasprotno, podoba je, da jo

je dr. Ahčin spisal predvsem za širše plasti naroda. To delno dokazuje njegov preprost, lahko umljiv jezik in potrpežljivo razlaganje snovi. Zato ni nič čudnega, da je ta knjiga že takoj po izidu doživela tako velik uspeh.

Dr. Ahčin obravnava v „Sociologiji“ na tisoče reči, ki se tičejo človeške družbe. Pri-poveduje nam o naravnem pravu, o družini, o narodu; dalje raz-laga izvor, značaj in cilje raznih miselnih sostavov; opisuje gospo-darske načrte, družabne ustroje in načine vladanja; govori nam o svobodi, o resnici, o pravičnosti in o različnih vrstah ljubezni; pou-čuje nas o svetosti zakonske zveze med možem in ženo, o dolžnostih, ki jih imamo do Boga in do svetske gosposke; opozarja nas na činitelje in pojave, ki rušijo člo-veško družbo.

Te in še mnoge druge reči iz področja družboslovja opisuje priznani slovenski sociolog v svoji

najnovejši knjigi. Njen pisatelj pa se ne zadovolji le s hladnim naštevanjem modrosti in njihovih učiteljev. Če bi storil samo to bi bilo njegovo delo nepomembno. „Sociologija“ je mnogo več kot zbirka opisov socioloških šol in njihovih ustanoviteljev. Dr. Ahčin se dobro zaveda, da je nesmi-selno omenjati celo vrsto modrosti če ne povemo katera je odrešujoča modrost. Zato presoja in ocenjuje vse dogajanje v človeški družbi s stališča nauka katoliške Cerkve. Ko vodi doktor Ahčin čitatelja skozi množico naukov nakopičenih v „Sociologiji“, izpolnjuje vseskozi svojo dolžnost s tem, da ne nehno kaže na nauk, na edini pravi nauk, ki vodi k pravici, resnici in splošni blaginji človeštva. In ravno v tem obstoji pomembnost njegovega dela. Gospodu profesorju dr.-u Ivanu Ahčinu se iskreno zahvalju-jemo za njegovo odlično napisano in zelo koristno knjigo. Slovenskim bratom in sestram pa z navdu-šenjem svetujemo, da „Socio-logijo“ čimprej kupijo in jo čitajo. — hib.

STANDARD PAKETI

slovenske tvrdke: Dr KOCE, G.P.O. Box 670, Perth W.A.

Bližajo se velikonočni prazniki! Standard paketi omogočajo hitro ekspedicijo. Tekom 48 ur po prihodu naročila v Trst se paket že odpremi v domovino, tako je sedaj zagantirana najhitrejša dostava paketov Vašim dragim doma, kar je zlasti važno v vsaki sezoni, ko so pošte in železnice prebložene z delom.

Vsi paketi so sestavljeni v smislu carinske uredbe, tako so oproščeni uvozne carine. Na vsak paket se pa mora plačati takoimenovana carinska in odkupninska taksa. Kdor želi, naj doda za plačilo teh taks 14/-, za katere bo prejemnik paketa dobil doma na roke izplačanih 800 dinarjev, tako bo lahko plačal takso in mu bo še nekaj denarja ostalo. K vsakemu paketu se lahko dodajo 1 do 3 pari Nylon nogavic najboljše vrste po ceni 11/6 za 1 par.

V domovino pošiljamo vsa zdravila, tekstilije in tehniere predmete po najugodnejših cenah. Tako dobite na primer dobro Steyer-Puch kolo za £19.0.0.

I. STANDARD PAKETI PO POŠTI

St. 21	St. 26
2 kg kave Santos Ia,	3 kg kave Minas Ia,
2 kg sladkorja kristal,	10 kg sladkorja kristal,
0½ kg čaja Ceylon,	0½ kg popra v zrnju,
0½ kg popra v zrnju,	0½ kg čaja Ceylon,
4½ kg £3-3-6	13½ kg £5-8-6
St. 22	St. 27
1 kg kave Minas Ia,	1 kg kave Minas Ia,
3 kg sladkorja kristal,	10 kg sladkorja kristal,
0½ kg čaja Ceylon,	2 kg riza Carolina Helios,
0½ kg popra v zrnju,	0½ kg popra v zrnju,
4½ kg £2-3-6	0½ kg čaja Ceylon,
St. 23	13½ kg £4-0-0
3 kg kave Santos Ia,	St. 28
3 kg sladkorja kristal,	2 kg kave Santos Ia,
3 kg riza Carolina Helios,	10 kg sladkorja kristal,
9 kg £4-12-0	5 kg riza Carolina Helios,
St. 24	1 kg rozin,
1 kg kave Santos Ia,	18 kg £5-7-10
5 kg sladkorja kristal,	St. 29
3 kg riza Carolina Helios,	3 kg kave Santos Ia,
9 kg £3-0-0	10 kg sladkorja kristal,
St. 25	2½ kg (5lbs.) svinjske masti,
2 kg kave Santos Ia,	2 kg olja olivnega,
3 kg riza Carolina Helios,	0½ kg rozin,
3 kg sladkorja kristal,	0½ kg popra v zrnju,
0½ kg rozin,	18 kg £7-12-6
0½ kg popra,	
0½ kg čaja,	
9 kg £4-9-10	

da ima Moro tekmečal" Stopila sta pod staro šupo. Jaka je imel droben notes. Tonček mu je svetil s prižgano trsko, ker so mu tiste „na poskok“ prehitro gorele. In na teh papirjih je Jaka naznanjal „svetu in krščanski gmajni, da je čudno čudo na Morovi strehi, kar si lahko vsak krščen občan ogleda in obeta se mu pri tem obilo smeha in zabave in drugih nepričakovanih stvari."

Prilepila sta papirje na okno v vasi in na to šla po svoji poti.

Filip se je bil dobro zavedel šele, ko sta odšla. „Saj Polonca ne more za to; stari je mešetar!" je poskušal opravičevati. „In vsi bodo mislili, da sem jaz napravil!"

Morda je bila ta misel resnična, morda samo opravičilo. V naglici je premislil in dejal, da mora možica sneti in spraviti. V trenutku je bil na pragu in splezal na tla. Mrzlo mu je dahnila v obraz in misli so se mu umirile. Že se je obotavljal ali bi šel, ko je slišal krohot iz noči: Jaka in Tonček sta se smejala pod šupo in pisala objave.

„Bog ve kakšno neslanost sta naredila!" je pomislil in vlek na ušesa. Razložil ni besed; ko sta se poslovila na hribčku, je šel Filip na pot.

„Bog ve, kje je mož?" se je Filip trudil, da bi našel lestvo. Butnil je vanjo, da se mu je vse ukresalo pred očmi.

Postavil je lestvo na streho in posvetil:

Mož je stal na drugem koncu in dvigal roke k strešnemu oknu, Filip je splezal nazaj in dejal: „Take nemarnosti ne morem pustiti, da bi se otroci zgledovali!"

V resnici pa ni bilo nobene nemarnosti.

Naslonil je lestvo na rame: a v tem hipu se je za oknom zasvetila luč in vrgla šop svetlobe Filipu v obraz.

Fant je vrgel lestvo ob svistih na tla in skočil v stran.

„Na, hudič!" je zaklel Moro na pragu in skozi noč se je zablistalo in ustrelilo. Filip je čez hip začutil v desni roki žgočo bolečino: drobn revolverška krogla mu je prebila dlan.

„Banda!" je rohnel Moro in streljal pred se. Filip se je vrgel čez podzidek in planil v temo,

II. STANDARD PAKETI PO ŽELEZNICI

St. 30	St. 37
1 kg kave Santos Ia,	2 kg kave Santos Ia,
10 kg sladkorja kristal,	10 kg sladkorja kristal,
3 kg riza Carolina Helios,	10 kg bele moke 00,
1 kg olja olivnega,	10 kg spagetti Ia,
0½ kg cokolade,	5 kg riza Carolina Helios,
0.150 gr popra v zrnju,	4½ kg (10lbs.) svinjske masti,
0.100 gr čaja Ceylon,	1 kg olje olivno,
18 kg £5-17-6	1 kg rozin,
St. 31	1 kg mila za pranje,
1 kg kave Santos Ia,	0.500 gr cokolade svicarske,
10 kg sladkorja kristal,	0.200 gr čaja Ceylon,
5 kg riza Carolina Helios,	0.200 gr mila Palmolive,
5 kg bele moke 00,	0.100 gr popra v zrnju,
1 kg olje olivno,	45 kg £10-9-6
2½ kg (5lbs.) svinjske masti,	St. 38
0½ kg rozin,	3 kg kave Santos Ia,
0.100 gr popra v zrnju,	10 kg sladkorja kristal,
0.100 gr čaja Ceylon,	15 kg bele moke 00,
0.050 gr cimeta v prahu,	5 kg spagetti Ia,
2 kom vanilije,	5 kg riza Carolina Helios,
25 kg £6-0-0	2 kg psenicnega zdroba,
St. 32	3 kg olje olivno,
2 kg kave Santos Ia,	1 kg rozin,
10 kg sladkorja kristal,	0.500 gr mila Palmolive,
5 kg riza Carolina Helios,	0.250 gr čaja Ceylon,
5 kg bele moke 00,	0.250 gr popra v zrnju,
2½ kg (5lbs.) svinjske masti,	45 kg £11-0-0
1 kg rozin,	St. 39
0½ kg cokolade svic,	45 kg bele moke 00,
¼ kg čaja Ceylon,	10 kg sladkorja kristal,
0½ kg popra v zrnju,	17 kg svinjske masti,
0½ kg mila Palmolive,	3 kg kave Santos Ia,
0½ kg kakao holandski,	5 kg riza Carolina Helios,
25 kg £8-7-0	5 kg spagetti Ia,
St. 33	1 kg rozin,
3 kg kave Santos Ia,	0.500 gr cokolade svicarske,
10 kg sladkorja kristal,	0.200 gr čaja Ceylon,
10 kg bele moke 00,	0.200 gr popra v zrnju,
1 kg rozin,	0.100 gr cimeta v prahu,
0½ kg cokolade svicarske,	87 kg £14-15-0
0.100 gr popra v zrnju,	St. 40
0.100 gr čaja Ceylon,	17 kg svinjske masti,
0.100 gr cimeta,	10 kg sladkorja kristal,
0.200 gr Palmolive,	10 kg bele moke 00,
25 kg £6-16-0	5 kg riza Carolina Helios,
St. 34	5 kg spagetti Ia,
1 kg kave Minas Ia,	1 kg kave Santos Ia,
10 kg sladkorja kristal,	1 kg rozin,
10 kg bele moke 00,	2 kg mila za pranje,
1 kg rozin,	0.500 gr mila Palmolive,
5 kg riza Carolina Helios,	0.250 gr čaja Ceylon,
5 kg spagetti Ia,	0.250 gr popra v zrnju,
1 kg olja olivnega,	52 kg £11-10-0
2 kg mila za pranje,	St. 41
0½ kg mila Palmolive,	22½ kg bele moke 00,
0½ kg popra v zrnju,	17 kg svinjske masti,
0½ kg čaja Ceylon,	10 kg sladkorja kristal,
35 kg £7-5-0	5 kg riza Carolina Helios,
St. 35	3 kg kave Santos Ia,
2 kg kave Santos Ia,	1 kg rozin,
10 kg sladkorja kristal,	0.250 gr popra v zrnju,
5 kg bele moke 00,	0.250 gr čaja Ceylon,
1 kg rozin,	0.500 gr mila Palmolive,
5 kg riza Carolina Helios,	5 kom vanilije,
5 kg spagetti Ia,	5 kg spagetti Ia,
4½ kg (10lbs.) svinjske masti,	64½ kg £13-15-0
2 kg olje olivno,	St. 42
0.100 gr popra v zrnju,	45 kg bele moke 00,
0.100 gr cimeta v prahu,	17 kg svinjske masti,
0.100 gr čaja Ceylon,	1 kg kave Santos Ia,
0.200 gr mila Palmolive,	10 kg sladkorja kristal,
35 kg £9-10-4	5 kg riza Carolina Helios,
St. 36	2 kg mila za pranje,
2 kg kave Santos Ia,	1 kg rozin,
10 kg sladkorja kristal,	0.500 gr čaja Ceylon,
10 kg bele moke 00,	0.250 gr popra v zrnju,
5 kg riza Carolina Helios,	0.200 gr mila Palmolive,
5 kg spagetti Ia,	83½ kg £14-0-0
1 kg rozin,	St. 43
0½ kg čaja Ceylon,	45 kg bele moke 00,
0½ kg cokolade,	17 kg svinjske masti,
0½ kg kakao holandski,	62 kg £9-0-0
0.200 gr popra v zrnju,	St. 44
0.050 gr cimeta v prahu,	90 kg bele moke 00 £9-4-0
0.200 gr mila Palmolive,	St. 45
5 kom vanilije,	17 kg svinjske masti £5-5-0
35 kg £8-13-2	St. 46
	45 kg bele moke 00 £4-12-0
	St. 47
	3 pare NYLON DUPONT Ia, £1-15-0

Zastopnik firme za N.S.W.:

MR. R. OLIP, 44 VICTORIA ST., POTTS POINT, SYDNEY

(Dalje)